

sladek zelo dišaven okus. Zori od novembra do januarja ali februarja, potem zgubi sad svoj prijeten okus. Za namizni sad je žlahtni boršič splošno cenljiv, tudi za gospodarstvo na vsak način za rabo. Jabelčnica te sorte je najžlahtnejša. Drevo rasto s prva počasi, vendar v zrasti precej veliko in dočaka veliko starost, ter ostane zelo zdravo in trpežno. Akoravno drevo še le od 15. do 20. leta dovolj rodi, se vselej zguba od prejšnjih let po obilnem donesku in po višji ceni zdatno povrne. Za cestno in poljsko sajenje ne sodi dobro, ker se vejevje pri starejih drevesih skoro do zemlje obeša. Da se najhitreje sadunosna drevesa žlahtnega boršiča dobijo, svetujemo to sorto na močna starejša drevesa drugih sort cepiti. Po skušnjah se je dokazalo, da takošna drevesa že v 5—6 letih precej obilno rodijo.

Kakošna mora sadovno drevce biti, da je za presajanje najbolj pripravno. Sadovno drevce za presajanje pripravno mora imeti vitko, ravno, dosti močno in dolgo steblo, na katerem ni nobenih ran ali kakih drugih poškodovanj videti. Korenine morajo biti obilno razraščene, zdrave in na prezezu rumenkasto-bele. Vrh mora imeti najmanj 3—4 vejice, izmed katerih mora biti jedna kot podaljšano steblo za srednjo glavno vejo pripravna. Ako ima drevce sledi suše, močne ozeblin ali kake druge bolezni, ni za presajanje in tudi ne za nakupovanje.

Kletne stanoge. Da se kletne stanoge (*oniscus asellus*) od raznih rastlin posebno od semenjskih preženó, je treba rastline z drobno stolčnim poprom potrositi. Poper je tudi proti drugim mrčesom in proti gosencem dober pomoček, rastlinam samim pa čisto neškodljiv.

Zakaj se rodne vinske trte ali rozge prirezujejo? Ako se rodne vinske trte prirezujejo, tako postanejo bolj debele in lesnovite in si tudi po nepotrebnem ne delajo sence. Na tak način so tudi prisiljene pestranske vejice poganjati in vsa očesa v rodovitna razviti. Več kakor 10—21 očes na jedni rozgi puščati ne kaže in ravno tako nepotrebno dolgo raščeno rozgo, kar le zabranjuje, da rozga ne postane dosti močna, da ne za časa dozori in tako trpežnejša, zdravejša in proti mrazu trdnejša postane.

M. Gnojenje travnikov se vrši v jeseni predno sneg zapade, ali se pa mora ali pozimi ali spomladi gnojiti, samo da se gleda, da se gnoj po travinem drnu enakomerno razdeli, kar pa snežnica, ki redivne snovi gnoja razkrojuje, najbolj opravi.

Brodarjem se je pod ostro kaznijo zaukazala večja opaznost pri prevaževanju ljudi. Na vsakej ladji mora biti deskica pribita, katera kaže, kako globoko se sme ladja v vodo vtapljati.

Od roba ladje do vode ne sme nikoli menj biti nego 0'25 metra.

Sejmovi. 20. nov. v Ivniku, v Gomilcah, pri sv. Jurju na Pesnici, v Podsredi, v Ljubnem, v Rušah, v G. Polskavi, v Šoštanju, v Slov. Gradu; 21. nov. v Arvežu, pri sv. Barbari v Halozah, pri sv. Jurju na Šavnici in pod Tabrom, v Podčrtku, pri sv. Marjeti na gornj. dravskem polju in v Svetini pri Celju; 22. nov. v Arnaužu; 25. nov. v Ptuju, v Ločah in v Dobjem.

Dopisi.

Iz Dunaja. (Poslano.) Slavjansko pevsko društvo na Dunaju napravi pondeljek 4. decembra veliko koncertno zabavo v „Gartenbaugesellschaft“ (Blumensäle) I. Parkring. Vstopni listi dobé se po 1^{gld.} 50 kr. v „Slovanski besedi“, I. Doblhofgasse 9, i v Mayrederjevej kavarni, I. Rothenthurmstrasse; pri kasi velja vstopnica 2 gld. Sodelajoči udje sprejemajo se vsak petek zvečer od 7—9 ure v vadnici, I. Salvatorgasse 12, Parterre (Cäcilienvereinslocale). Podpirajoči udje lahko naznanijo svoj pristop g. predsedniku društva, dr. Lenč-u, v društveno pisarno, I. Bognergasse 3, III. nadstropje. Sodelajoči udje platijo na leto 3 for., podpirajoči pa 6 for. Ustanovnine plača vsak ud 2 gld. Kdor za ustanovnino vloži najmanj 20 gld., naznani se v zapisniku ustanovnikom. Slovenski vseučiliščniki, ki so dobri pevci, vabijo se k obilnemu udeleževanju pevskih vaj slavj. pev. društva. Na mesec plačujejo le 25 kr.; ako jim tudi tega ni mogoče, oprosté se lahko popolnoma, ako to društvenemu odboru naznanijo. Obilno udeleževanje pevskih vaj je pglavitna reč.

Od sv. Lenarta v slov. goricah. (Veliko zločinstvo) se je pretečene dni zgodilo pri krčmarju Ahmanu v Jablancih sv. Barbarske fare. Prilomastilo je namreč tje 6 pobalinov razbijat in razsajat. Ker pa niso brž nikogar našli, ki bi se hotel z njimi trgati, so krčmo zapustili. Sedaj srečajo posestnika Lovrencija Simoniča, ki je imel pištolo pri sebi. Kmalu se jeden zareži nad njim: pištolo proč! Sedaj se začnejo trgati in križem streljati; pobalini so namreč tudi imeli vsak svojo pištolo. Vendar pri streljanju se druga nesreča ni zgodila, kakor da je eden pobalinov bil nekoliko obstreljen. Ker streljanje ni zdalo nič, so začeli razdivjani pobalini planke iz zagraje pipati in po nesrečnem Simoniču lopati dokler se ni mrtev na zemljo zgrudil. Pri tem strašnem hudodelstvu so tudi nekega 60letnega kočljarja Senekoviča močno na glavi ranili. Sodnja sedaj mirnice lovi in zapira, pa tudi vesila bi jih naj, sicer mirni davkeplačilci ne bomo ne imetja ne življenja več slobodni.

Iz Slovenjgraškega okraja. (Volitve — nesreča.) Obljubo svojo, da bodem „Slov. Gospo-

darju" o volitvah v tukajšnji okrajni zastop dalje poročal, moram vendar enkrat izpolniti. Pri volitvi iz skupine kmečkih občin je glasovalo vseh 32 volilcev za kandidate konservativne narodne stranke. Mestni liberalci niso mogli dobiti ne enega moža na svojo stran. K temu sijajnemu izidu volitve sta najbolj pripomogla 2 veljavna moža iz Šmartna, ki sta s svojim velikim vplivom na to delala, da so se pri prvotnih volitvah pravi možje izbrali, in izvoljeni se tudi stranke držali. Naj ves slovenski svet njuni imeni izve, ta moža sta Val. Fišer, obč. predstojnik, in Franc Vavkan, posestnik na Haberjevem v Šmartnu. Drugič pa se pri tej volitvi vidi vspeh izvrstno vredjene agitacije, katero je vodila izkušena roka. Tako je večina 20 glasov proti 12 liberalcem na naši strani bila. Kako trdna je ta večina, se je pokazalo pri volitvi načelnika in odbora za okr. zastop. Po dolgem odlaganju je vendar v saboto na den sv. ap. Šimona in Jude sklical okrajni glavar novo izvoljene zastopnike, da sestavijo novi odbor. Kakor je bilo dogovorjeno, tako se je vršila volitev. Za načelnika je bil z 21 glasovi izvoljen g. Fr. Pehare, c. kr. okrajni sodnik, za njegovega namestnika g. dr. J. Šuc z 20 glasovi. Ravno toliko glasov so dobili odborniki, in sicer g. Janez Bart, veliki posestnik na Lindenhofu iz skupine velikih posestnikov, g. Janez Tomšek, notarj. koncipijent iz skupine mestne, g. M. Lohninger, zastopnik velikih obrtnikov, in g. Janez Vivod, posestnik v Doliču iz skupine km. občin. Iz celega zastopa sta bila izvoljena g. dr. Šuc in g. Val. Fišer. Zdaj so osramoteni omolknili krokarski glasovi iz mesta, ki so napovedali, da bo za načelnika vendar le izvoljen Kaligarič, in hoteli s tem neslogo in razpor med našo stranko zasejati; g. Kaligarič še od svojih privržencev ni vseh glasov dobil. Novemu odboru kličemo: Bog daj srečo k blagonosnemu delovanju!

Nenavadna nesreča se je 7. nov. zgodila v Mislinju pri tamošnjem posestniku Krajncu. Hlapec po imenu Peter Vrbnik je imel slamorezni nož ali koso v rokah ter se je tako po lestvici podal na senjak po seno in slamo. Ali nesreča je hotla, da se mu je na lestvici posmeknola. Ubogi človek pade na tla s koso vred, to pa tako nesrečno, da je z vratom priletel na njeno ostro stran in si veliko prerezal. Kri je začela silno teči, pomoči ni bilo nikder blizu in tako je reva umrl, preden je zdravnik priti mogel. Človek pač nikoli ne vé, kde ga nesreča išče in kedaj in kaka smrt zasači. Bodimo tedaj vselej pripravljene — stopiti pred sodnika božjega!

Iz mariborske okolice. (Razne novosti.) Naš mnogozaslužni g. Seidl je vendar le prizanesljiv, ker neče kaznovati tistega mizarja, ki še dozdej ni cerkvenih vrat pri sv. Križu naredil! Tam gori pri sv. Križu je bila pred nekterimi leti seja zavoljo popravil pri cerkvi. G. Seidl je v račun postavil tudi nova vrata pri cerkvi, pa še

zdaj so tiste stare dveri. Ko ga je nekdo prašal, kjé so dveri, je odgovoril: „Das Thor können Sie gleich haben.“ „Dveri zamorete hitro imeti.“ Hej Seidl komandirajte mizarju: „kazuoval Vas bom za 10 ali 20 fl. po navadi, ako dveri v 5 letih ne napravite.“ Zagotovim vsakega, da bo mizar nove dveri v 14. dnevih k sv. Križu spravil! Seidl je hotel od kamnolomnikov denarje imeti za naloženo mauto v kamški grabi, namreč okoli 100 fl., pa kamnolomniki pravijo, da radi plačajo, vendar hočejo preje vedeti ali se je ovih okoli 200 fl. vsako leto porabilo za kamško grabo ali ne, ker je cesta izvrstno slaba. Da bi pa cesta lepša ostala, je dal Seidl na Kranerjevem blebu tablo obesiti, na kateri se bere v nemškem jeziku, da nihče ne sme više 20 centov kamenja naložiti. Kdo bo le tehtal kamenje? Ako še tehtnico za kamenje dobimo, bodo zopet novi stroški! G. Kocmut ste že dobili svoje šolnino, katero vam hoče nekdo zabraniti? Opomnimo Vas, da je tukaj že vse na pol dvanajst. Podučitelja zopet nimamo! Bil je izvrsten podučitelj v Kameci za nemške in slovenske otroke, namreč g. Mejovšek, pa prosil se je dalje, ker je g. Seidl hotel kamško faro za 20 gld. obogateti in mu jih ni dovolil. Nek srenjski predstojnik je rekel: kjer je potreba, tamkaj prihranuje, pri drugih rečeh pa ne. Po naših mislih smo resnično bolj potrebni podučitelja, kakor pa tehtnice za kamenje. Tudi stanovanje za podučitelja je slabeje, kakor kajha in kravji hlev pod šolo. Inženir Adleter je iz Maribora pismeno poslal, da se odpove srenjskemu odborništvu; ne zdi se mu več varno v kamškem pašaliku služiti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V Istriji se tamošnjim Slovanom od priseljenih Italijanov godi, kakor drugod Slovincem od strani Nemcev in Magjarov. Pri volitvah so Slavjani vselej propadli, a sedaj so se tudi v Istriji vzdramili in pri slednjih volitvah za deželni zbor premagali Labe in Labone ter so volili v Koprnu slovenski in konservativno. Izvoljena sta dr. Lijon in dekan Fabris. Laboni so celo denarje ponujali, ali vsak Slovenec je možko odgovoril: „jaz poštenosti nimam na prodaj“. Slava takim Slovincem! — V državnem zboru se je povedalo, da svitli cesar klosterske postave, katero so lani liberalni poslanci na škodo in krivico menihom in nunam izdelali, niso potrdili. Liberalci se vsled tega jezijo, toda vsi verni katoličani se veselijo in so hvaležni svitlemu cesarju. Tudi se je ondi izvedelo, da je račun za svetno razstavo l. 1873 sklenjen — dohodkov je bilo 4 milijone — stroškov pa 19 milijonov; davkeplačilci smo tedaj morali določiti 15 milijonov. Bog nas varuj več takih razstav! — Zakaj da so vladini uradniki zadnji čas tako pogosto časnike, zlasti slovenske zaplenjevali ali konfiscirali, to je sedaj tudi jasno. Minister Auersperg je to naravnost